

GŁOS POMORSKI

Nr. 30 — Rok 5.

(GAZETA POMORSKA)

Numer pojedynczy 10 gr. (Numer niedzielny 15 gr.)

Prenumerata miejscowa: Przy odbiorze w ekspedycji 1,80 Złp. w agenturach miejscowych miesięcznie 1,85 Złp., przez pocztę przy zamówieniu przez ekspedycję naszą 2,05 Złp., wprost na pocztę lub u listowego miesięcznie 2,1 Złp., dla W. M. Gdańska 2,5 Guld. Gd. — pod opaską w Polsce 2,50 Złp., do Gdańska 4,00 Guld. Gd., do Francji 18 fr., (z wysyłką co 2-gi dzień 14 fr.) do Anglii 5 shill do Stanów Zjednoczonych 80 cent. W razie nieprzewidzianych wypadków, jak strejki, przeszkody techniczne t. d. prenumeratorzy nie mają prawa żądać niedostarczonych numerów, lub zwrotu prenumeraty.

Rachunek bieżący: Bank Powiatowy Grudziądz, Bank Związku Spółek Zarobk., Danziger Privat-Aktienbank Gdańsk i Grudziądz, Bank Polski Grudziądz. — Konto czeków Gdańsk nr. 2980. Konto pocztowe: Kasa Oszczędności, Oddział w Poznaniu nr. 201 193. Miejsce płatności wykonania Grudziądz.

Ogłoszenia i Polski. Wiersz wysokości milimetra w dziale ogłoszeniowym na stronie 9-tamowej 8 groszy, w dziale reklamowym na stronie 1-3 am. przed tekstem 60 groszy, wśród tekstu 35 groszy za tekstem 28 gr. dla W. M. Gdańska wiersz m/m. 3-tam. w dziale ogł. 0,10 Guld. Gd., wiersz m/m 3-tam. przed tekstem 0,66 Guld. Gd., w tekście 0,40 Guld. Gd., za tekstem 0,31 Guld. Gd., dla Niemiec dochodzi 50% nadwyżki, dla reszty zagranicy 100% nadwyżki. Za tłumaczenia 30 proc. nadwyżki. — Rachunki są natychmiast płatne. — Administracja nie przejmując odpowiedzialności za terminowe umieszczenia ogłoszeń.

Reklamek nadstających nie zwraca się.

Dyrektor przyjmuje od godz. 10-tej do 11-tej przed południem.
Redaktor Naczelny przyjmuje od godz. 11-tej do 12-tej w południe.

Redakcja i Administracja
Groblowa 27 29.

Grudziądz, piątek, dnia 6-go lutego 1925.

Telefon nr. 50 i 51.

Decyzja Wysokiego Komisarza Ligi Narodów w sprawie poczty polskiej w Gdańsku.

Wysoki Komisarz stwierdza, iż poczta polska w Gdańsku przeznaczona jest wyłącznie dla korespondencji urzędów polskich w Gdańsku i niema prawa utrzymywać urzędów pocztowych oprócz centrali na placu Heveljusza. — Decyzja Wysokiego Komisarza pomija traktat wersalski i umowę warszawską. — Polska zakłada rekurs do Ligi Narodów. — Ruch na poczcie polskiej wzmacnia się, mimo bojkotu gdańskiego. — Gdańsk zwrócił się do Ligi Narodów w sprawie usunięcia urzędów pocztowych Polski.

Gdańsk, 4. 2. (PAT.) Wydana dzisiaj przez wysokiego komisarza Ligi Narodów decyzja w sprawie pocztowej brzmi:

a) służbę pocztową, telegraficzną i telefoniczną, którą rząd polski ma prawo ustanowić według art. 29 i 30 konwencji paryskiej, oznacza jeden urząd w porcie gdańskim. Urzędem tym jest ten, który jest przyznany polskiej administracji pocztowej na placu Heveljusza;

b) komunikacja i połączenia tej służby z terytorium wolnego miasta do Polski i z powrotem muszą iść z budynku wspomnianego pod literą a) do miejsca albo miejsc wybranych na terytorium Polski i wszelkie przesyłki pocztowe, telegraficzne i telefoniczne nie mogą być na tej drodze otrzymywane lub wydawane z wyjątkiem budynku wspomnianego pod literą a). Przez słowa utrzymywać i wydawać rozumie się otrzymywanie i wydawanie wszelkimi używalnymi sposobami i nie czyni się różnicy między niemieckimi technicznymi terminami pocztowymi;

c) używanie skrzynek pocztowych poza granicą budynku albo budynków, wspomnianych pod literą a) służba zbieranie i wydawanie przez listonoszy w jakiegokolwiek części terytorium wolnego miasta jest niedopuszczalne i sprzeczne z decyzją z dn. 25. 5. 1922 r.

d) Urząd wspomniany pod literą a) nie jest przeznaczony do zajmowania się wszystkimi listami, wysyłanymi gdziekolwiek na terytorium Gdańska do Polski albo zagranicę przez obywateli gdańskich, albo mieszkańców wolnego miasta, ale jest przeznaczony do tego, aby umożliwić polskiemu urzędowi, legalnie na terytorium Gdańska założonemu zbieranie i wysyłanie ich bezpośrednio do Polski albo zagranicę z tego urzędu, a nie z żadnego innego miejsca, a także, aby zajmować się przesyłkami, idącymi tranzytem z Polski przez terytorium Gdańska do krajów zamorskich i odwrotnie;

e) paragrafy 1 i 2 umowy z dn. 19. IV. 1923 r. dotyczące urzędu rozdzielczego i umowa z dn. 29 sierpnia 1924 r., dotycząca urzędu rozdzielczego dla przesyłek zamorskich w porcie pozostają nie zmienione przez niniejszą decyzję.

Powyższa decyzja Wysokiego Komisarza Ligi Narodów w Gdańsku orzeka więc, że poczta polska w Gdańsku jest wyłącznie dla korespondencji urzędów polskich w Gdańsku i niema prawa utrzymywać urzędów pocztowych, prócz budynku pocztowego. Decyzję tę opiera Wysoki Komisarz na interpretacji dawnych decyzji Wysokiego Komisarza, nie odnoszących się do urzędów pocztowych w porcie gdańskim, pomijając traktat wersalski i obowiązujące umowy między stronami jak również protokół do umowy warszawskiej, zawierające odmienne oświadczenie stron. Decyzja powyższa nie ma żadnej siły wykonawczej. Polska zakłada rekurs do Ligi Narodów, która wyda ostateczną decyzję.

Gdańsk, 4. 2. (A. W.) Ruch na poczcie polskiej wzmacnia się z każdym dnem. Musiano otworzyć dla publiczności 4-te okienko w vestibulu pocztowym. Ożywia się także ruch przekazowy.

Gdańsk, 4. 2. (PAT.) W związku z wydanem dzisiaj orzeczeniem wysokiego komisarza Ligi Narodów w sprawie poczty polskiej w Gdańsku, biuro prasowe senatu ogłasza następujący komunikat:

Ponieważ rząd polski utworzył polską służbę pocztową w Gdańsku z pominięciem drogi arbitrażowej w kwestiach spornych, przeto rząd w. m. Gdańska celem przywrócenia status quo jeszcze przed wdrożeniem postępowania arbitrażowego prosił o spowodowanie natychmiastowego usunięcia skrzynek pocztowych, listonoszy i innych ewentualnych urządzeń pocztowych, utworzonych poza budynkiem na placu Heveljusza. W sprawie powyższego wniosku w. m. Gdańska jest w toku w Lidze Narodów osobne postępowanie, niezależne od obecnej decyzji wysokiego komisarza Ligi Narodów w Gdańsku.

Gdańsk, 4. 2. (A. W.) Senat gdański zorganizował jawny bojkot poczty polskiej. Jak się dowiadujemy wszystkie przesyłki do urzędu przesyłane przez pocztę polską są zwracane adresatom przez dane urzędy.

Kryzys w przemyśle i handlu w Gdańsku zaostrzył się.

Skutki bojkotu polskiego.

Gdańsk, 4. 2. (PAT.) „Baltische Presse“ pisze, że przesilenie, spowodowane polskim bojkotem w związku z postępowaniem Gdańska w sporze o skrzynki pocztowe zaostrza się ogromnie i poczyna pociągać już liczne ofiary. Jak słychać, wielkie przedsiębiorstwa przemysłowe znajdują się w przededniu upadku, ponieważ polskie zamówienia zostały cofnięte. Ze strony kupców gdańskich zwrócono niedawno senatowi uwagę, że jeżeli konflikt z Polską nie będzie wkrótce zlikwidowany, to handel gdański, który jest w 80 proc. zależny od Polski, zostanie zrujnowany. Przemysł obrotowy oraz tekstylny jakoteż handel znajdują się w agonii. Liczne przedsiębiorstwa ograniczyły liczbę godzin pracy, co powoduje zwiększające się z każdym dniem bezrobocie odbijające się na finansach wolnego miasta.

Gdańsk wykreśla spółki polskie z rejestru handlowego.

Bez porozumienia się z rządem polskim przystępuje Gdańsk do zrealizowania swych poglądów.

Gdańsk, 4. 2. (PAT.) Sędzia rejestru handlowego Gdańska rozpoczął w tych dniach wysyłanie do spółek gdańskich, zarejestrowanych w rejestrze handlowym gdańskim dekretu, który w pierwszej części dotyczy dewalutowania kapitałów spółek na obowiązującą obecnie złotą walutę w drugiej zaś części grozi sąd handlowy

wykreśleniem z rejestru handlowego wszystkich spółek gdańskich zagranicznych, które dotąd nie zaprowadziły w swoich statutach t. zw. klauzul gdańskich. Chodzi w tym wypadku o kontrowersję polsko-gdańską co do interpretacji umowy warszawskiej.

(Dalszy ciąg na 2-iej stronie)

Chmura nowego konfliktu nad Bałkanem.

Na Bałkanie zanotować można nowy konflikt, wywołany przez wydalenie patriarchy greckiego z Konstantynopola. Krok ten wywołał wielkie oburzenie w Grecji, ponieważ stoi on w sprzeczności z traktatem lozańskim. Grecy czują się dotknięci w swoich uczuciach religijnych. Postępowanie rządu angorskiego spowoduje bezwarunkowo trudności w poprawie stosunków między obu państwami.

Rząd grecki przesłał do rządu angorskiego energiczną notę, w której podkreśla, że wydalenie patriarchy jest jaskrawym naruszeniem zobowiązań przyjętych przez Turcję wobec Grecji. Arcybiskup ateński wystosował do wszystkich władz kościelnych w Europie i Ameryce depesze, protestujące przeciwko wydaleniu z Konstantynopola patriarchy. Poszczególne zarządy miały i stowarzyszenia świeckie i religijne całej Grecji protestują również przeciwko temu i domagają się od narodu i rządu greckiego, aby zażądał od Turcji zadośćuczynienia.

W całym kraju panuje podniecenie, odbyły się masowe manifestacje przeciwko Turcji. Rząd grecki zwrócił się do Trybunału rozjemczego w Hadze i do Ligi Narodów z prośbą o rozpatrzenie tego zatargu i proponuje arbitraż międzynarodowy Trybunału w Hadze. W razie odrzucenia tej propozycji przez Turcję rząd grecki zapowiada, że zwróci się do Ligi Narodów z prośbą o interwencję, albowiem wydalenie patriarchy stanowi również pogwałcenie zobowiązań, przyjętych przez Turcję w roku 1924 w Brukseli wobec Rady Ligi Narodów.

Rząd angorski natomiast uważa, że wydalenie patriarchy w niczym nie wykracza przeciwko paragrafom traktatu wersalskiego i jest zgodne z decyzją międzysojuszniczej komisji międzynarodowej. Turcja, wierząc w swe prawa, sprzeciwia się wszelkiej interwencji w Hadze.

Wiadomość ta spowodowała, że rząd grecki postanowił utrzymać pod bronią rocznik 1923 i powołać natychmiast pod broń rocznik z roku 1925. Poseł grecki w Belgradzie interweniował u rządu jugosłowiańskiego w sprawie solidarnego wystąpienia obu rządów przeciwko Turcji. Poseł grecki wskazał na to, iż Jugosławia jako państwo, mające wyznawców przeważnie greckokatolickiego obrządku, jest bezpośrednio interesowana w tej sprawie. Podobne kroki podjął poseł grecki w Bukareszcie u rządu rumuńskiego.

Niewiadomo, jakie zajmą stanowiska te dwa rządy. Stosunek między Grecją a Bułgarią pogorszył się w ostatnim czasie. Niedawno bowiem Jugosławia wystąpiła z projektem umowy z Grecją, według której Jugosławia objęłaby protektorat nad ludnością bułgarską w greckiej Macedonii. Tymczasem rząd grecki wydał tysiące Bułgarów z Macedonii i reemigrował Greków z Małej Azji, by wykazać, że w południowej Macedonii niema Bułgarów, lecz są tam tylko Grecy.

Na Bałkanie nikt nie wie, co dzień następny przyniesie może, lada chwila wybuchnąć może wulkan, który zaogniony został ostatnim zatargiem grecko-tureckim.

Białogród, 4. 2. (PAT.) Cała prasa śledzi z wielkim zaniepokojeniem sprawę wysiedlenia patriarchy ekumenicznego, występując energicznie przeciwko działaniom rządu angorskiego. Dziennik „Wreme“ oświadcza w artykule wstępnym, iż cały świat z wielkimi mocarstwami na czele odczuwa obrazę wynikłą z niestychanego postępowania rządu tureckiego i znajduje sposoby zareagowania z godnością przeciwko podobnej działalności, niedopuszczalnej zwłaszcza w Turcji po wszystkich doświadczeniach ostatniej wojny.

Określając politykę turecką jako agresywną i podstępna, „Wreme“ oświadcza, iż wypadek ten stanowi ostrzeżenie dla Grecji, gdyż Turcja obraża ją i uciska, wiedząc o jej odosobnieniu. Brak sojuszu z królestwem S. H. S. dowodzi, iż sojusz byłby dla Grecji najlepszą gwarancją jej bezpieczeństwa na wypadek wojny, pozwalając jej energicznie odpowiedzieć na wszelkie zniewagi.

Półrządowy organ „Samouprawa“ stwierdza, iż wysiedlenie patriarchy ekumenicznego stanowi prowokację dla całego świata prawosławnego i że w oczekiwaniu poważnych kroków ze strony mocarstw, które podpisały traktat lozański, państwa bałkańskie powinny się zastanowić nad takim pokierowaniem polityki, która mogła wpłynąć skutecznie na Turcję, zapewniając poszanowanie praw i interesów tych państw w Turcji. Niektóre pisma oświadczają, iż Turcy powinni być wysie-

dleni z Europy, gdyż nie będzie pokoju na Bałkanach dopóki oni pozostaną w Konstantynopolu.

Wiedeń, 4. 2. (PAT.) „Neues Wiener Tageblatt“ donosi z Londynu, że wysiedlenie patriarchy ekumenicznego z Konstantynopola zajmuje żywo tutejszą opinię publiczną. Jak słychać, rząd angielski rozważa wraz z mocarstwami, które podpisały traktat lożański plan demarche u rządu tureckiego, jednakże sprawa ta nie przybrała jeszcze kompletnej formy. Według dalszych doniesień, Turcja oprócz patriarchy zamierza wydać 34 biskupów i księży greckich. Dopatrują się w tym zamiarze Turcji dążenia do zupełnego zniesienia patriarchatu oraz usunięcia Greków z Konstantynopola.

W przededniu zawarcia nowych traktatów handlowych.

Rokowania nad traktatem handlowym polsko-czeskim w niedalekiej przyszłości uwieńczone mają być pozytywnym rezultatem.

Jest to fakt niezmiernie doniosłości, należy tylko ubolewać, że gospodarcze stosunki z tym naszym najbliższym sąsiadem nie zostały unormowane już znacznie wcześniej. Zatarci polityczne, oraz kupiecka chęć wyzyskania sytuacji ze strony Czechosłowacji w znacznej mierze stanęły tu na przeszkodzie.

Już samo położenie geograficzne skazuje obydwie te słowiańskie kraje na wzajemną zależność w stosunkach handlu międzynarodowego.

Nasz handel z Węgrami, Austrią, Jugosławiją, Włochami, Szwajcarią jest w znacznym stopniu uzależniony od nawiązania ścisłego przymierza gospodarczego z tym krajem, który jak gdyby spłotem węża odcina nas od bezpośredniej styczności z Węgrami, a więc może się przyczynić zarazem do powstrzymania naszej ekspansji na Bałkan i Turcję. Z drugiej strony Polska, jako kraj wybitnie tranzytowy, dla handlu z Rosją posiada z kolei w stosunku do Czech analogiczne stanowisko.

Tak jak my musimy zabiegać o otwarcie nam granicy czeskiej dla naszego importu i eksportu zagranicznego, tak też i korzystne handlowe stosunki Czechosłowacji z Rosją zależą w znacznym stopniu od uwieńczenia pomyślnym rezultatem rokowań nad traktatem handlowym polsko-czeskim.

Tranzyt z Czech do Rosji przez Rumunię względnie przez Czeską Ruś na Ukrainę, niema większych szans powodzenia raz dla tego, iż polityczne stosunki rumuńsko-rosyjskie jeszcze są ciągle nader niewyraźne, z drugiej strony koleje na Słowiańszczyźnie i Rusi podkarpackiej są kolejami górskimi, nie będącymi w stanie obsłużyć zwiększonego ruchu towarowego.

Powyższe wywody ilustrują niezbicie tą wzajemną zależność tych dwóch krajów w stosunkach handlu zagranicznego. Istnieje tu cały splot zagadnień gospodarczych tak silnie ze sobą powiązanych i zachodzących wzajemnie na siebie, że rozwikłanie ich musi być przypięczętowane takim traktatem handlowym, któryby był korzystny dla obydwóch rywali, w przeciwnym bowiem razie rozwój przemysłu i handlu już nie tylko Polski i Czechosłowacji, ale całej tak zwanej Europy Środkowej mógłby poważnie na tem ucierpieć.

Traktat handlowy z Czechami musi uregulować jasno i szczegółowo sprawę tranzytu i ułatwień komunikacyjnych. Jak nam donoszą z Warszawy, będzie on oparty na zasadzie największego uprzywilejowania. Ta ostatnia zasada jest najczęściej stosowaną w dziedzinie regulowania handlowych stosunków międzypaństwowych.

Przechodząc teraz do omówienia projektu traktatu handlowego z Węgrami, z góry zaznaczyć należy, że korzystne zawarcie tegoż jest w znacznym stopniu uzależnione od zawarcia traktatu z Czechosłowacją. Zbyt wysokie myto czeskie, nakładane na polskie towary, skierowane na Węgry i Bałkany, uniemożliwiłoby eksport polskich towarów.

Celem uregulowania kwestji tranzytu do Turcji, Polska będzie zmuszona w najbliższym czasie zawrzeć umowę handlową z Bułgarią.

Dopiero po zawarciu powyższych trzech traktatów handlowych z Czechosłowacją, Węgrami i Bułgarią, oraz przez dalsze utrzymanie przyjaznych stosunków z Rumunią będziemy mogli wejść w bliższy gospodarczy kontakt ze Wschodem.

W końcu stycznia b. r. odbyło się w Ministerstwie Przemysłu i Handlu pod przewodnictwem prof. Okolskiego drugie posiedzenie komisji traktatowej przy Ministerstwie Przemysłu i Handlu, na którym to posiedzeniu omawiano projekty nowych traktatów handlowych z Norwegią, Bułgarią i Węgrami.

Jak widzimy, Polska na terenie międzynarodowym weszła w stadium ścisłej regulacji i reorganizacji naszej polityki traktatowej, która do tej pory była niedostateczną i zbyt uproszczoną.

Przy końcu zaznaczamy, że traktat handlowy z Norwegią będzie miał także bardzo duże znaczenie, zapewni on nam bowiem w przyszłości zbyt produktów rolnych w tym kraju.

Norwegia jeszcze w grudniu ubiegłego roku zniosła zakaz przywozu zboża polskiego, co ze względu na nieurodzaj w Polsce nie miało do tej pory większego znaczenia, inaczej może być w przyszłości, gdy wytwórczość rolna wzrośnie.

J. Kr.

O ZABEZPIECZENIE EMERYTALNE NIEETATOWYCH PRACOWNIKÓW KOLEJOWYCH.

Warszawa, 4. 2. (PAT.) Ministerstwo Kolei opracowało projekt ustawy o zabezpieczeniu emerytalnym nieetatowych pracowników kolei państwowych oraz wdów i sierot po nich. Projekt ten został już uzgodniony przez Ministerstwo Skarbu i będzie w najbliższym czasie zniesiony na Radę Ministrów. Wspomniany projekt był kilkakrotnie tematem konferencji p. ministra kolei z przedstawicielami wszystkich związków zawodowych kolejarzy.

Wedle interpretacji polskiej spółki założone swego czasu w Gdańsku przez obywateli polskich, lub w swojej większości przez obywateli polskich nie podpadają wogóle pod rozdział trzeci pierwszej części umowy warszawskiej. W stosunku do tych spółek miarodajny jest jedynie rozdział czwarty pierwszej części wspomnianej umowy, traktujący o dopuszczeniu do uprawiania handlu i przemysłu na obszarze drugiej strony. Nie można przeto wykreślić tych spółek z rejestru handlowego z tego tylko powodu, że nie przybrały utrudniających normalne funkcjonowanie klauzul gdańskich. Interpretacji tej sprzeciwiał się od samego początku wejścia w życie

Przed fiaskiem Targów gdańskich.

Gdańsk, 4. 2. (PAT.) Dziś po południu zarząd targów gdańskich zaprosił przedstawicieli prasy na zwiedzenie targów. Okazało się, że liczba wystawców jest nie wiele większa ponad połowę liczby wystawców z października ub. Zaznaczyć należy, że zarówno gmina w. m. Gdańska jak i senat przyznały Targom subwencję po 50 000 guldenów.

Gdańsk, 4. 2. (PAT.) W prasie tutejszej ukazały się krótkie artykułki poświęcone targom gdańskim, które

umowy warszawskiej ze zrozumiałych względów sąd gdański oraz senat.

Kontrowersja ta pomiędzy Gdańskiem a Polską dotąd nie została załatwiona z powodu sprzeciwu rządu polskiego przedłożenia sprawy arbitrażowi. Dziś bez porozumienia się z rządem polskim bezpośrednio na własną rękę Gdańsk przystępuje do realizacji swych poglądów, stwarzając fakty dokonane przez wykreślenie odnośnych spółek polskich z rejestru handlowego, nie licząc się z tem, jak rząd polski na to się zapatruje. ani też z tem, na czyją korzyść spór ostatecznie przez czynniki miarodajne będzie rozstrzygnięty.

otwarte będą w dniu jutrzejszym. W artykułach tych czytamy. Wśród pawilonów wystawowych widnieją jeszcze dziś wielkie luki. Ekspozyty, przeznaczone na targi nadchodzą z ogromnem opóźnieniem. Należy się liczyć z faktem, że wiele stoisk na targach w roku bieżącym będzie świeciło pustkami, a to m. in. z tego powodu, że kupcy polscy, którzy nadesłali swe zgłoszenia na Targi uchyliłi się w ostatniej chwili od wzięcia w nich udziału.

Z Senatu.

Nowela do ustawy o monopolu tytoniowym. — Owacja dla Stanów Zjednoczonych. Zakwaterowanie wojska w czasie pokoju.

Warszawa, 4. 2. (Pat.) Po odrzuceniu wniosku w sprawie wydania sądowi sen. Ringla (kl. żyd.) Senat przyjął w brzmieniu, uchwalonem przez Sejm nowelę do ustawy o monopolu tytoniowym, rozciągając tę ustawę również na pracowników biurowych zatrudnionych we fabrykach i zakładach, dalej nowelę do ustawy o uposażeniach funkcjonariuszów państwowych i wojskowych, uwzględniając wyższe wykształcenie wśród pracowników kolejowych.

Następnie sen. Szarski (Chrz. Nar.) referował ustawę, ratyfikującą układ o konsolidacji długów amerykańskich. Przy tej okazji w imieniu Senatu Rzeczypospolitej Polskiej referent złożył wielkiemu narodowi zjednoczonemu w Stanach Ameryki Północnej najgorętsze podziękowanie za dowody tak zaszczytnej dla nas przyjaźni i życzył mu dalszego najświetniejszego rozkwitu i rozwoju dla szczęścia ludzkości. Przemówienie swoje referent zakończył słowami: Chwała i cześć Stanom Zjednoczonym Ameryki Północnej! Sowa te przyjęte zostały hucznym oklaskami, poczem ustawę jednogłośnie przyjęto.

Z kolei przystąpiono do ustawy o zakwaterowaniu wojska w czasie pokoju. Sen. Sielawski (ZLN) w wstępie zaznacza, że oddawna żadna ustawa nie wywołała takiego podniecenia w społeczeństwie, jak ta właśnie. Po dłuższym zastanowieniu się referent dochodzi do przekonania, że nietykalność mieszkaniową, jaką poręczają nasze ustawy nie jest wcale wolnością od wszelkich świadczeń mieszkaniowych na rzecz państwa. Licząc się jednak z rozdzwieniem między armią a cywilną ludnością, do czego nie można dopuścić, komisje senackie odrzuciły zasadę kwatunku stałego, natomiast u-

znali konieczność stworzenia funduszu kwatunkowego w ramach zabezpieczających pomieszczenie dla wszystkich oficerów i podoficerów żonaty. Z innych zmian jako ważniejszą wprowadzono kwatę nagłą w razie mobilizacji, czy też postojów lub przemarszów. Za to zaprowadzono ulgi dla ludności, przede wszystkim przez skrócenie terminu prekluzyjnego zajęcia do trzech miesięcy, a tylko w wypadkach zmiany stałej dyslokacji oraz tworzenia nowych oddziałów (są to rzadkie wypadki) do 6 miesięcy. Następnie zwolniono nowe budynki od kwatunku i dla usunięcia płaszczyzny tarc między posiadaczami mieszkań a zakwaterowanymi pozostałono posiadaczowi prawo wyboru pokoju na kwatunek. Wersje zakwaterowany nie korzysta z kuchni. co od powiada wzorom europejskim, w końcu referent uważa, że ustawa może być złotym mostem pomiędzy ludnością a wojskiem, jeżeli ludność wykonywać ją będzie lojalnie, a zakwaterowani wojskowi nie przyniosą szkód sprawie przez niewłaściwe zachowanie się w zajmowanych pomieszczeniach.

Sen. Biały (Piast) jako sprawozdawca komisji wojskowej wyjaśniał szczegółowo wszystkie zmiany, wprowadzone do ustawy przez komisję senacką. Najważniejszem jest wprowadzenie zupełnie nowej instancji funduszu kwatunkowego, który czerpie swe dochody z podatku kwatunkowego przez opłaty od wojskowych za kwatunek w budynkach wzniesionych z tego funduszu, z dochodów nadzwyczajnych, kar pieniężnych. Podatek kwatunkowy pobierany będzie przez lat 10, poczynając od 1 stycznia 1925 r. od mieszkań na obszarze gmin miejskich. Podatek ten wymierzają i ściągają organa związków samorządowych.

Na tem obrady odroczone do jutra godz. 11 rano.

Co powiedziat p. min. rolnictwa o rolnictwie?

Stosunek ministerstwa do rolnictwa. — Nieurodzaje. — Podatki. — Pomoc rządu. Konieczność samopomocy.

Na wczorajszym posiedzeniu Komisji Rolnej wysunięto wniosek, aby Rząd zdał sprawę z poczynionych zabiegów, mających na celu ułatwienie zbytu produktów rolnych.

W odpowiedzi na to minister Rolnictwa i D. P. Janicki wygłosił dłuższe przemówienie, zaznaczając, że w ostatnim roku produkcja artykułów rolnych znacznie się podniosła i przytaczając zarazem szereg cyfrowych danych w stosunku do danych przedwojennych. I tak ogólna produkcja wynosi obecnie 91 procent, żyto — 86, pszenica — 80, jęczmień — 96, owies — 94, kartofle — 98, buraki — 97. Zaobserwowano zmniejszenie do 70 procent nawozów sztucznych na korzyść nawozów zielonych. Mechaniczna uprawa jednak pogorszyła się znacznie. W nasłonięciu widzimy wzrost produkcji nasion selekcyjnych, leśnych. Przemysł rolny stoi wogóle nisko. Nawet cukrownictwo przechodzi ciężki kryzys, spowodowany między in. małą konsumcją (w Niemczech — 24 kg. na głowę, u nas — 6 kg.). Gorzelnictwo napotyka też na wielkie trudności kredytowe, kochmalnictwo zaś znajduje się jeszcze w zarodku.

Szkoły rolnicze rozwijają się pomyślnie. Dotychczas 7 średnich szkół rolniczych i 5 ogrodniczych, w których kształci się do 1200 dzieci.

Nieurodzaj tegoroczny w cyfrach przedstawia się następująco: Żyto dało 65 proc., jęczmień — 81, pszenica — 53, owies — 86. Dobre zbiory dały: gryka, proso, ziemniaki i buraki.

Na pomoc okolic dotkniętych nieurodzajem, Rząd przyzna 7 i pół milj. subsydjum, z czego druga rata w wysokości 5 milj. wypłacona będzie do 15-go lutego. Prócz tego wprowadzono dla rolników pewne ulgi podatkowe i kredytowe, oraz obniżono od 25 do 50 proc. taryfę kolejową za przewóz produktów rolnych do okolic dotkniętych nieurodzajem. Obniżono też odpowiednio cła na wywóz tych artykułów, podwyższając wzamian cła wywozowe na te produkty, których brak dale się odczuwa.

Wywóz bydła i trzody chlewnej ogranicza się przeważnie do Czech, Austrii i Niemiec. Za ostatnie trzy kwartały ub. r. wywieźliśmy 282 000 nierogacizny i 34 000 sztuk bydła. Kwestja handlu trzodą chlewną należy odpowiednio unormować

w traktatach, jak również uregulować cła na wywóz paszy treściwej.

Dostawy wojskowe, które dotychczas spoczywały w rękach prywatnych przedsiębiorców, przekazane będą związkom i spółkom rolniczym, wykazującym naogół niższe ceny na swych ofertach. Akcję tę zapoczątkowała już intendentura w Warszawie i Lublinie.

Wysokie ceny na mięso wywołane są cenami uboju oraz pośrednictwem, czemu Rząd energicznie przeciwdziała.

W okresie płatności podatków następuje duża podaż wytworów hodowlanych na rynkach prowincjonalnych i okresowa znaczna niżka cen, wyzyskiwana wyłącznie przez pośredników. Wysokość podatków jest stała i niema perspektyw zmian. Jedynym środkiem w rękach rządu są ulgi podatkowe i odpowiednie rozłożenie terminów płatności podatków. P. Minister wymienia szereg ulg, jak odroczenie przez Ministerstwo Skarbu należności m. in. płatności podatku majątkowego odroczone dla gospodarstw, dotkniętych nieurodzajem w 132 powiatach. Najlepszym środkiem ułatwienia płatności podatków jest kredyt. Rolnictwo uzyskało z 4 instancji państwowych kredytów w ubiegłym roku 73 695 000 zł., zaś przemysł rolny 77 100 000 zł. razem około 150 800 000 zł. Potrzeby kredytowe rolników w zakresie nawozów sztucznych są całkowicie pokryte.

Min. Janicki zwrócił w dalszym ciągu, że Rząd nie może sam dać bezpośredniej pomocy rolnictwu, musi się odwołać do pomocy różnych placówek społecznych, jakimi są Izby Rolnicze na zachodzie. We wschodniej części kraju sprawami klerują wojewodowie przy pomocy Rad Rolniczych, powołanych niedawno do życia.

Następnie p. minister scharakteryzował środki, jakie rząd posiada dla popierania rolnictwa, nie zapominając znaczenia bezpośrednich środków ekonomicznych, jak podatki, cła, kredyty i taryfy kolejowe.

P. minister podkreślił znaczenie racjonalnej organizacji społeczeństwa rolniczego, co jest niezbędnym warunkiem do skutecznego oddziaływania rządu na życie gospodarcze. Niezbędna jest unifikacja dobrowolnych organizacji rolniczych, która w najbliższym czasie stanie się podstawą rozbudowy programu Ministerstwa Rolnictwa — na czele p. minister zakończył swe wywody.

Senat za ograniczeniem przemiału zboża.

Warszawa, 4. 2. (Pat.) Senacka komisja gospodarstwa społecznego prowadziła dziś dalszą dyskusję nad sytuacją gospodarczą w kraju. W wyniku tej dyskusji komisja postanowiła wezwać wobec ujawnionego światowego nieurodzaju zboża i spowodowanego tem ogólnego podniesienia cen zboża na rynkach światowych — plenum senatu do uchwały następującej rezolucji:

Senat wzywa rząd, aby celem zapobieżenia dalszemu podwyższeniu cen na chleb niezwłocznie wydał rozporządzenie ograniczenia przemiału zboża, minimum do 78 proc. na wzór istniejących oddawna w Belgji i Francji norm, oraz polecił piekarnikom do dawania pewnej ilości maki kartoflanej lub płatków do wypieku chleba.

O święta w Polsce.

Drugie święta przywrócone. — Święto M. B. Gromnicznej zniesione.

Warszawa, 4. 2. (PAT.) Sejmowa komisja ochrony pracy rozpatrywała wniosek nagły Chrz. Dem., Chrz. Nar. i N. P. R., w sprawie zmiany rozporządzenia p. Prezydenta Rzplitej o ograniczeniu liczby świąt jako dni wolnych od pracy.

Wniosek zreferował pos. Rudnicki (Z. L. N.). Komisja jednogłośnie uchwaliła zmianę wyżej wymienionego rozporządzenia, polegającą na tem, że do liczby świąt, jako dni wolnych od pracy dołącza się jeszcze drugie dnie świąt Bożego Narodzenia, Wielkiejnocy i Zielonych Świątek. Pos. Trepka (Z. L. N.) postawił wniosek, aby pracownicy chcący świętować dnie nie objęte rozporządzeniem Prezydenta Rzplitej ze zmianą, uchwaloną przez komisję, obowiązani byli odpowiedni przeciąg czasu doadtkowo odpracować. Wniosek ten odrzucono.

Odrzucono następnie wniosek Chrz. Dem., N. P. R. i klubu Chrz. Nar. o przywrócenie święta Matki Boskiej Gromnicznej, dnia 2 lutego, jako dnia wolnego od pracy.

W czasie dyskusji, jaka się rozwinęła nad wnioskiem, zmierzającym do nowelizacji rozporządzenia Prezydenta Rzplitej o ograniczeniu liczby świąt, p. minister Sokal złożył następujące oświadczenie rządu:

Rozporządzenie Prezydenta Rzplitej wymaga rozwinięcia w szczególności dlatego, że pełnomocnictwa, na podstawie których zostało wydane, nie wystarczają dla potraktowania sprawy dni świąt w całej rozciągłości, to znaczy z uwzględnieniem interesów mniejszości

narodowych, ustaleniem kar za nieprzestrzeganie tych przepisów itd.

Rząd pragnie, aby sprawa dni świątecznych została uregulowana w przyszłości całkowicie w drodze odpowiedniej ustawy.

Obecny rząd skłonny jest przychylić się do sejmowego projektu noweli do wymienionego rozporządzenia Prezydenta w tym duchu, aby drugie dnie świąt Bożego Narodzenia, Wielkiejnocy i Zielonych Świąt zostały przywrócone.

Przystąpiono z kolei do rozpatrywania sprawy zabezpieczenia na wypadek bezrobocia pracowników umysłowych. Po dyskusji przyjęto rezolucję, wzywającą rząd do wniesienia w ciągu miesiąca odpowiedniego projektu ustawy. P. min. Sokal wyjaśnił, że projekt taki jest w opracowaniu i że w pomocy dla pracowników umysłowych skarb żadnego udziału nie bierze. Co do ubezpieczenia bezrobotnych we fabrykach rządowych, komisja uchwaliła rezolucję, wzywającą rząd do rozciągnięcia obowiązującej ustawy o ubezpieczeniu na wypadek bezrobocia na bezrobotnych zakładach wojskowych.

Tyle doniesienie wobec którego zaznaczyć należy dwuznaczną rolę związku lud. nar., który w kraju popierał odruch za świętem M. B. Gromn. na terenie sejmowym zajął atoli odmienne stanowisko przeciw Związkowi Chrz. Dem. itd.

regulaminach, które on opracowuje, znajdujemy ducha dawnego, dynamikę wojny. To stary militarizm pruski, który usiłuje pod rozmaitymi pozorami odrodzić się na nowo, ażeby mózgi pewnego poranku rzucić się na nasz biedny naród.

Rozbrojenie się umysłów — ciągnie dalej minister Herriot — nie dokonało się wcale u „generałów... Prawicowa prasa budzi na każdym kroku ku nam niechęć, Ładne ma uczucia ten „przeciętny Niemiec” wobec nas, Panowie, proszę mi wierzyć. W chwili kiedy proszą nas o ewakuację Kolonii, po całych Niemczech rozlega się jeden śpiew nienawści”.

— W tych warunkach, kończy swoje przemówienie minister Herriot, będę musiał spełnić swój obowiązek, bez względu na to, co o tem różni ludzie pomyślą. Na stanowisku, które zajmuję, jestem jak ta najdalej wysunięta placówka, która zamieniła inną, poprzednią i która swoją drogą zostanie zastąpiona.

Kiedy uważnie przeglądamy te ustępy przemówienia p. Herriota, uderza nas przede wszystkim zupełnie inny ton mowy ministerialnej, rażący odbijający od tych przemówień Herriota, które ten nieraz bądź to z trybuny parlamentarnej, bądź w jaki inny sposób wypowiadał. Herriot zmienił przekonania? Nie sądzimy.

Wydaje nam się tylko, że po dłuższym okresie doświadczeń, które miały na celu ułatwienie demokracji republikańskiej Niemiec w zorganizowaniu się i w opanowaniu władzy, Herriot się przekonał, że ludzie ci nie są zdolni poprowadzić naród niemiecki. Przekonał się natomiast, że całe społeczeństwo niemieckie obraca się w takt starej bardzo piosenki, tej, która tak bolesne wspomnienia pozostawiła po sobie na całym świecie. Szef arcy-radykalnej, szczerze franko-masońskiej lewicy francuskiej rzuca więc hasło do radykalnej demokracji francuskiej całego świata: Baczność! Za rok, za dwa, kiedy nadarzy się sposobność, grozi nam wojna, grozi i Polsce i całej Europie. A tymczasem trzeba dążyć do Stanów Zjednoczonych Europy, ażeby ludzkość uchronić przed niebezpieczeństwem... wschodnich instyktów. Otóż Niemcy stają na przeszkodzie pracy, która do utworzenia takich Stanów zmierza. Więc: „Baczność!”

To hasło, rzucone lewicy całego świata, rzuca światło na wartość międzynarodową i polityczną wogóle przemówienia Herriota. Z tego punktu widzenia jest to mowa intelektualnie głębsza od niejednej doskonałej analizy. Szlachetna duma zaś, która była z przemówienia Herriota, która stać było na przyznanie się do błędów, daje miarę wartości moralnej tego wystąpienia.

I dlatego mowę pozawczorajszą francuskiego premiera należy uważać za jeden z rzadkich w ostatnich czasach realnych kroków ku pokojowi powszechnemu.

Stefan Włoszczewski.

Pogłoski o odwołaniu posła polskiego w Tokio.

Warszawa, 5. 2. (A. W.) „Rzeczpospolita” notuje pogłoskę o możliwości odwołania posła polskiego w Tokio Stanisława Patka.

Minister Stresemann a skandal finansowy.

Warszawa, 4. 2. (A. W.) „Przegląd Wieczorny” donosi z Berlina, że głośny oszust spirytusowy Weber, który sprzedał Barmatom większość akcji banku „Merkur” został Barmatom polecony obszernym listem przez

Stresemanna. Były kanclerz niemiecki oświadcza w tym liście, że chętnie wstąpi do rady nadzorczej przedsiębiorstw Webers o ile nie wejdzie w skład rządu niemieckiego. List datowany jest z sierpnia 1923 r.

Pierwszy zjazd Sowietów północnego Kaukazu.

Przywrócenie prawa wyborczego i amnestja dla b. zwolenników Wrangla.

Moskwa, 4. 2. (Pat.) W dniu 31 ub. mies. w Rostowie nad Donem odbyło się uroczyste otwarcie pierwszego zjazdu sowietów północnego Kaukazu, na którym wystąpił przewodniczący rady komisarzy ludowych Ryków, wskazując, iż rząd sowiecki pragnie usunąć nienawiść rozniesioną przez rządy carskie wśród narodów północnego Kaukazu, oraz doprowadzić do ich pokojowego współżycia, postanowił zorganizować krajowy rząd północnego Kaukazu.

Z polecenia centralnego komitetu wykonawczego Z. S. R. R. Ryków zakomunikował zjazdowi, iż centralny komitet wyko-

nawczy uważa za konieczne, przywrócić prawo wyborcze i ogłosić amnestję dla tych, którzy wraz z armią Wrangla opuścili północny Kaukaz i pozostali na Krymie, a powrócą do Z. S. R. R., uznając swe błędy i okazując pragnienie zajęcia się spokojną pracą. Centralny komitet wykonawczy postanowił również skreślić znaczną część starych zaległości podatkowych od gospodarstw wiejskich oraz oswobodzić z więzień wiele osób, pozostających tam na skutek wyroków sądowych lub odsiadujących kary, nałożone w drodze administracyjnej.

Nowa polsko-francuska konwencja emigracyjna.

Paryż, 4. 2. (Pat.) Prowadzone od dnia 20 grudnia roku ub. rokowania w sprawie nowej konwencji emigracyjnej zostały ukończone. Delegaci polscy Stanisław Gawroński dyrektor urzędu emigracyjnego i Władysław Sokołowski radca dla spraw emigracyjnych przy ambasadzie polskiej podpisali w dniu dzisiejszym protokół wstępny wraz z delegatami fran-

cuskimi ministrem pełnomocnym Peanem dyrektorem departamentu administracyjnego ministerstwa spr. zagranicznych oraz Pikemarden dyrektorem pracy w ministerstwie pracy. Minister pracy p. Godard przyjeżdża w dniu 16 lutego do Warszawy dla ostatecznego podpisania wraz z p. ministrem Sokalem nowej konwencji.

Listy z Paryża.

Nowy stosunek Herriota do Niemiec.

• Wielka mowa parlamentarna premiera francuskiego.

Entuzjazm na sali. — Jednomyślna opinia o mowie Herriota. — Czem premier francuski podbił Izbę i opinię publiczną? — Przełom w stosunku demokracji lewicowej francuskiej do zagadnienia niemieckiego go. — Krok ku pokojowi.

Paryż, 30 stycznia.

Kiedy Premier francuski rozpoczynał swe pozawczorajsze przemówienie, poświęcone obronie budżetu Ministerstwa spraw zagranicznych, na ławach opozycji panowała cisza i atmosfera wyraźnej niezyczliwości. A kiedy po przeszło trzygodzinnej mowie opuszczał p. Herriot trybunę parlamentarną, sala cała trzęsła się od oklasków, wibrowała jak może nigdy jeszcze od entuzjazmu spontanicznego wszystkich posłów z lewicy i z prawicy za wyjątkiem oczywiście komunistów. Posłowie należący do wrogich obozów cisnęli się przy trybunie ażeby uściskać dłoń Herriota i powiedzieć, jak dalece są pełni zachwytu dla jego głęboko rozumnego stanowiska.

Nazajutrz prasa francuska wszystkich odcieni, od socjalistycznego „Le Populaire” zaczynając, a kończąc na rojalistycznej „L. Action Française” oceniły mowę Premiera francuskiego, jako godną prawdziwego męża stanu, a entuzjazm, panujący na sali obrad parlamentarnych po tej mowie, jako niewidziany od czasu słynnych wystąpień „Starego Tygrysa” Clemenceau.

Czeni więc tak zdołał porwać swych przeciwników politycznych Herriot, że aż ci zdołali przynajmniej na chwilę zapanować nad głębią niechęci, żywionej od szefa Kartelu Lewicy przez całą opozycję od p. Mille-randa do p. de Castelnau? Musiały to być słowa szczere do głębi serca, rozumem swym głębokie. Ale musiały tam być coś ponadto, coś od rozumu suchego głębsze, a od zwykłej szczerości, szczerze. Ale posłuchajmy naprzód p. Herriota:

„W 1925 roku — mówił — powinno było nastąpić wykonanie postanowień Traktatu w stosunku do klauzuli wojskowych. Cóż się jednak okazało? Oto Reichs-wehra włączyła do siebie i wyuczyła liczne kadry wo-lontariuszy, którzy dziś stanowią prawdziwą armię re-zerwy. Kilka klas zostało nadto powołane i wyszkolone,

olbrzymia liczba studentów, zrzeszonych w organizacjach, została również powoływana pod broń i szkolona. Rektoraty uniwersytetów niemieckich zorganizowały prawdziwe centra rekrutacji wojskowej. A w przemówieniu jednego z ministrów niemieckich i to jednego z wpływowszych, znajdujemy zachętę do młodzieży niemieckiej, ażeby się zapisywała na te ćwiczenia.

Koszty utrzymania Sicherheitzpolitzei pokrywane są w 4/5 przez państwo, podczas gdy miały być pokrywane wyłącznie przez gminy, co wyraźnie wskazuje, że chodzi tu o policję zmilitaryzowaną, uzbrojoną jak wojsko linijowe.

Schutzpolitzei otrzymuje wyszkolenie wojskowe; liczy ona w swych szeregach przeszło 5000 byłych oficerów i posiada własny sztab generalny”.

I premier francuski zapytuje, czyż to jest rozbrojenie oczekiwane?

„A dalej — kontynuuje Herriot — urządzenia przeznaczone do wyrabiania amunicji nie zostały zniszczone i zakłady wojskowe i arsenały wznowiły swą produkcję, rozszerzając ją tylko i udoskonalając. Fabryka Kruppa w niczem nie zmieniła swych urządzeń przeznaczonych do fabrykacji armat wielkiego kalibru. Arsenaj w Spandau może produkować niezależnie od zakładów westfalskich — fabryki firmy Mauser mają wszystko, co potrzeba do fabrykacji, to samo dotyczy prochowni w Rheinsdorf.

A dalej, podczas kiedy siły Reichswehry, policji i rezerwy stale się zwiększają, podczas kiedy odradzają się możliwości nowego uzbrojenia, powstaje jednocześnie dawny sztab generalny, wielki winowajca ostatniej wojny.

Generał Seeckt, który w nileczeniu pracuje nad tą rekonstrukcją, ogłosił w swym rozkazie dziennym w dn. 1-ym stycznia: „trzeba przygotowywać nie armię ale wodzów, którzy staliby się kadrą dla narodu”. I w

Ostra krytyka Min. robót publicznych.

Warszawa, 4. 2. (PAT.) Sejmowa komisja budżetowa przystąpiła dzisiaj do rozważania budżetu Ministerstwa Robót Publ.

Obszerny referat wygłosił pos. Romocki (Chrz. Dem.) omawiając w szczególności kwestję rozbudowy wsi, budowy dróg i mostów itp.

Po referencie zabrał głos przedstawiciel Najwyższej Izby Kontroli Państwa i w dłuższym sprawozdaniu przedstawił liczne nieprawidłowości, popełnione przez poszczególne dyrekcje okręgowe robót publ.

Wobec tych zarzutów, stawianych gospodarce robót publicznych, pos. Diamand (P. P. S.) postawił wniosek, aby komisja przystąpiła do dyskusji szczegółowej, a dopiero potem przeszła do dyskusji ogólnej, natomiast pos. Słwiński (Zw. chłop.) postawił wniosek, aby przerwać obrady komisji, a dla zbadania gospodarki Ministerstwa Robót Publicznych wybrać specjalną podkomisję. Pos. Diamand swój wniosek cofnął, a co do wniosku pos. Słwińskiego, to referent Gruszka oświadczył, że porozumie się z pos. Słwińskim i wniosek podda pod głosowanie na posiedzeniu popołudniowym.

P. minister robót publ. Rybczyński, zabrawszy głos omówił obszernie budżet Ministerstwa, zgadzając się w zasadzie z wnioskiem referenta pos. Romockiego. Następnie p. minister udzielił wyjaśnień w kwestiach, poruszonych przez przedstawicieli Najwyższej Izby Kontroli Państwa. Dalszy ciąg obrad o godz. 4 po poł.

Warszawa, 4. 2. (PAT.) Sejmowa komisja budżetowa obradowała po południu w dalszym ciągu nad budżetem Ministerstwa Robót Publ. Dyskusję generalną rozpoczął pos. Wyrzykowski (Wyzw.), poddając ostrej krytyce budżet Ministerstwa Robót Publ. i zarzucając, że lwią część preliniarza pożera administracja. Dalej mówca zarzucał biurokratyzowanie tego resortu oraz nie wykorzystanie dla budowy gmachów publicznych okresu inflacyjnego.

Pos. Ostrowski wytykał nadużycia, popełnione w okręgowej dyrekcji robót publicznych we Lwowie, gdzie pobierano od osadników pieniądze na materiał drzewny i do tego czasu nie dostarczono im ani materiału, ani nie zwrócono pieniędzy, wreszcie omówił kwestię osuszenia bagien polskich oraz sprawę rozbudowy kanałów Pos. Posadzki (Zw. chł.), omawiając kwestię miernictwa domagał się zcentralizowania tego zagadnienia w jednych rękach. Nat. em dyskusję generalną odroczone.

ARESztOWANIE 300 URZĘDNIKÓW MIEJSKICH WE FRANKFURCIE.

Paryż, 4. 2. (PAT.) „Journal” donosi z Frankfurtu, że wydano tam rozporządzenie aresztowania 300 urzędników miejskich za spekulację i oszustwa.

PADEREWSKI W LONDYNIE.

Warszawa, 5. 2. (A. W.) Paderewski przybył dziś do Londynu, gdzie da 5 koncertów, z których dochód przeznaczony będzie na cele związku h. uczestników wojny.

GDĄSK CHCE ROZBUDOWAĆ PORT ?

Gdańsk, 4. 2. (A. W.) Na ostatnim posiedzeniu rady miejskiej jeden z mówców proponował aby część pożyczki, którą ma otrzymać Gdańsk przeznaczono na rozbudowę portu.

Sejmik oświatowy T. C. L. w Poznaniu.

Walka z pornografią. — Sprawy organizacyjna. — Wybory uzupełniające.

Na drugie posiedzenie plenarne Sejmiku oświatowego T. C. L. w Poznaniu przybył p. B. Chrzanowski, kurator okręgu szkolnego poznańskiego zaznaczając temsamem, że sprawa oświaty pozaszkolnej, której służy T. C. L. obchodzi, czynnik pedagogiczny w wysokiej mierze.

Ks. kanonik Prądzyński wygłosił zasadniczy referat o tak aktualnej sprawie. Walka z pornografią, po którym to referacie przyjęto następującą uchwałę:

Sejmik oświatowy T. C. L. po rozpatrzeniu szkód, jakie wyrządza książka zła, wzywa:

1. rodziców i wychowawców, ażeby bacznie czuwać nad tem, co młodzież czyta i skąd czerpie książki,
2. szkołę, ażeby dbała o właściwy dobór książek w bibliotekach i o wyrobienie w młodzieży zdrowego i dobrego smaku w wyborze lektury; to samo odnosi się do zarządów bibliotek.
3. władze wykonawcze, by stosowały z całą surowością przepisy dotyczące propagowania złej książki,
4. ciała ustawodawcze, by uchwalały obowiązujące w całym państwie jasne i wynikające ze zdrowych poglądów ustawy w tym przedmiocie.
5. twórców i wydawców literatury, żeby działali w poczuciu odpowiedzialności za szkody wyrządzane przez złą książkę,
6. społeczeństwo, żeby wytworzyło nieublaganą opinię w stosunku do pisarzy, nakładców i sprzedawców utworów pornograficznych.

Oprócz tego wygłosił ks. dyr. Ludwiczak referat o konieczności zdobycia czytelników wśród warstw robotniczych.

Po dyskusji przyjęto wniosek Rady Głównej, ustalający minimum rocznych wkładów członkowskich na 4 złote.

W końcu przyjęto dwie rezolucje w sprawie święcenia 3 Maja i w sprawach związanych z organizacją. Oto one:

1. Sejmik oświatowy T. C. L. stwierdzając, że T. C. L. wyrosło z podłoża na jakim budowali Konstytucję 3 Maja jej twórcy, uważa, że święto narodowe 3 Maja jest świętem instytucji oświatowych: wobec czego zaleca wszystkim komitetom lokalnym T. C. L., by one ujęły inicjatywę w urządzaniu obchodów majowych i by w tym celu tworzyły miejscowe komitety obchodowe, wzywając do nich przedstawicieli władz i polskich organizacji.

2. Sejmik wyraża życzenie, by w weselny dzień rocznicy 3 Maja obchody nasze nosiły cechę naszej radości i ufności w przyszłość.

Wychodząc z założenia, że w organizacji T. C. L. jest miejsce dla wszystkich ludzi społecznie czynnych, przedstawia komisja, która obradowała nad referatem: Kto powinien zasładać w komitetach — następującą rezolucję:

Przy wyborach uzupełniających do Rady Głównej wybrano: ks. Partykę z Pomorza, ks. dziek. Dembka, dr. Starka wiceprezesa Sądu Apel. w Katowicach, prezesa okręgu Śląskiego T. C. L. oraz ks. Niedzielę ze Śląska, wreszcie posła Kapatczyńskiego.

Po wolnych głosach zamknięto oficjalnie dwudniowy Sejmik Oświatowy T. C. L.

Z chrześcijańskiego ruchu zawodowego.

Sprawy rzemieślnicze.

W święto M. B. Gromnicznej (2 lutego) o godz. 6 wieczorem w hotelu p. Kellasa przy ul. Józefa Wybickiego odbyło się zebranie rzemieślników zorganizowanych przy Chrześcijańskim Zjedn. Zawodowym.

Już od szeregu tygodni dawało się odczuwać wśród rzeszy rzemieślniczych zwołanie zebrania porozumiewającego, które dokonano być mogło dopiero w dniu 2 lutego br. za inicjatywą kol. Nowaka sekr. Chrz. Z. Z.

Zebranie przy udziale przeszło 120 członków i wprowadzonych gości zagał kol. Nowak jako zwołujący, popoławszy na przewodniczącego kol. Gorlewicza, na sekr. kol. Kolanowskiego. Po krótkim przemówieniu kol. Gorlewicza, tenże udzielił głosu kol. Nowakowi, który wygłosił bardzo pouczający i treściwy referat, który w streszczeniu przedstawiał się jak następuje:

Związki Zawodowe robotników i rzemieślników mają na celu połączenie rzeszy pracujących danego kraju czy państwa według zawodów dla wzajemnej pomocy w razie braku zajęcia, strajku, niezdolności do pracy, choroby i wogóle dla zdobycia lepszych warunków bytu. Jeśli Związki zawodowe obejmują wszystkich lub znaczną większość rzemieślników i robotników danego zawodu w kraju, lub też mają silny wpływ moralny na masy pracujące, mogą one stawić warunki przedsiębiorcom lub związkom przedsiębiorców w imieniu zrzeszonych i groźba zawieszenia roboty uzyskiwać lepsze warunki pracy. Do niedawna i to przed wojną łączyły się wyłącznie wykwalifikowane rzesze ludu pracującego w związkach zawodowych, a od lat kilkunastu, — po wojnie — grupują się także i niewykwalifikowane rzesze ludu pracującego. Pośrednictwo i opieka silnych organizacji zawodowych pozwalają robotnikom nie zgadzać się na złe warunki proponowane przez przedsiębiorcę, dają im możliwość zdobycia warunków dogodniejszych przez ograniczenie konkurencji wśród robotników i rzemieślników, wzmacniają ich stanowisko jako strony, przy zawieraniu umów o pracę z przedsiębiorcami.

To jest cel Związków zawodowych i jeden z najważniejszych postulatów wymienionych w swym programie. Na podstawie obserwacji kilkuletniej uświadcznia się szczególnie na Pomorzu, że rzemieślnik, który wi-

nien być wzorem dla swego współpracującego robotnika niekwalifikowanego coraz to więcej, gdy się rozchodzi o związki zawodowe, takowe sobie lekceważy, a konsekwencją tego jest to, że w stosunku do poprawy bytu swego cofa się coraz to więcej wstecz.

Wobec powyższego konieczność wymaga stworzenia silnej organizacji zawodowej czysto rzemieślniczej, któraby po silnem zrzeszeniu się postuluły swe przeprowadzała.

Po scharakteryzowaniu poszczególnych Związków Zawodowych na gruncie pomorskim w ogólności a w szczególności na gruncie grudziądzkim mówca nawołuje rzesze rzemieślnicze do łączenia się pod sztandarem Ch. Z. Z., bo Chrześc. Z. Z., które niedawno co rozpoczęły swą działalność na gruncie pomorskim umiały swem sprytem i doświadczeniem w ruchu zawodowym dużo już robotnikom dopomóc.

Referat kol. Nowaka przyjęto z wielkim zadowoleniem do wiadomości i wszyscy najzupełniej z wywodami kol. Nowaka się solidaryzowali jak wynika z dyskusji.

Jako pierwszy zabrał głos kol. Wierzbowski, który nawołuje wszystkich jak jednego skupiać i organizować się. Dalej podkreśla kol. Wierzbowski, że znajdują się i tacy, którzy będą chcieli to, co zamierzamy stworzyć rozbić wzgl. nie doprowadzić do tego silnego zblokowania rzemieślnika, i o ile takie zakusy będą prosić dać taką odprawę, że w przyszłości nie ponieważy tego więcej czynić.

Poza tem przemawiali kol. Gorlewicz i inni. W końcu uchwalono wybrać komisję, w skład której wchodzi koledy: Szerich, Wierzbowski, Osowski, Wiśniewski, Gruzlewski, Nowakowski, Kleina, Tyniecki, Cholewiczynski, Sosnowski, Listownik i Borucki, którzy mają za zadanie wspólnie z kol. Nowakiem sekr. Chrz. Z. Z. przygotować prace przedwstępne w środę dnia 4 bm. w Sekretariacie, Rynek 15.

Następne zebranie odbędzie się w poniedziałek, dnia 9 bm. o godz. 6 wieczorem w Hotelu Warszawskim.

—** Członkom Chrzesc. Z. Z. i Chrzesc. Dem. do wła-

domości: Sekretariat wojewódzkie mieszczą się w Grudziądzu, Rynek 15, I ptr. na prawo, telefon 713. Biuro czynne codziennie od godz. 8—1 przedpołudniem i od 3—6 popołudniem. Członkom Chrzesc. Z. Z. i Chrzesc. Dem. za okazaniem legitymacji członkowskiej udziela się porady prawnej i zawodowej codziennie popołudniem od godz. 3—6-tej. Posej Nowicki przyjmuje w biurze interesentów każdego poniedziałku od godz. 5—7 wieczorem.

Sekretariat Chrzesc. Zjedn. Zawodowego.

Sekretariat Chrzesc. Demokracji.

(—) J Nowak, sekr. wojew.

—(rt) Zebranie filii rzemieślniczej Chrzesc. Zjedn. Zaw. odbędzie się w poniedziałek dnia 9-go lutego br. o godz. 6-ej wieczorem w Hotelu Warszawskim. Wstęp za okazaniem legitymacji. Na porządku obrad „Sprawozdanie komisji przygotowawczej” złoży kol. Nowak oraz jego referat na temat: „Rzemieślnik a organizacja i wpływ organizacji na wywalczenie lepszych zarobków”. Udział każdego rzemieślnika konieczny. (587).

Sekretariat.

—(rt) Zebranie filii krawieckiej Chrzesc. Zjedn. Zawodow. odbędzie się w poniedziałek dnia 9-go lutego o godz. 7-mej wieczorem w ubikacjach p. Dominikowskiego (Ogród Pałacowy) przy ulicy Strzeleckiej. Na porządku obrad, między innymi sprawozdanie z ruchu zarobkowego złoży kol. Nowak, sekr. Chrz. Z. Z. Wobec tak ważnego porządku obrad udział każdego członka — krawca konieczny. (558) Zarząd.

Wiadomości bieżące.

KALENDARZ: Piątek 6 lutego Doroty p. i m.
Wschód słońca 7 36 zachód 4 58,
Wschód księżycy 2 39 zachód 6 0.

98

—** W związku z komunikatem umieszczonym w nr. 29 „Głosu Pomorskiego” w sprawie uczczenia rocznicy Bolesława Chrobrego podaje się celem wyjaśnienia do wiadomości, co następuje:

Z inicjatywy Komitetu T. C. L. odbędzie się w czwartek, dnia 26 bm. o godz. 7,30 wiecz. w gmachu T. C. L. (Muzeum) przy ulicy Lipowej, zebranie przedstawicieli wszystkich organizacji oświatowych, władz, duchowieństwa i prasy celem omówienia i zorganizowania uroczystości Chrobrowskiej w Grudziądzu. Zaproszenia na to posiedzenie wysłać się w najbliższym czasie.

Za komitet przygotowawczy T. C. L.

(—) H. Kruszonowa.

—** Zmiany w sądownictwie pomorskim. Podprokuratorem przy sądzie okręgowym w Grudziądzu mianowany został p. Włodzimierz Szatecki, dotychczasowy prokurator pomocniczy przy temże sądzie. Równocześnie zaszły bardzo poważne zmiany w sądownictwie innych miast pomorskich, jak np. w Toruniu, Chojnicach, Gnieźnie itd.

—** Psa tragedia. Wczoraj o godz. 9,45 rano, rozegrała się na ulicy Strzeleckiej niezwykle wstrząsająca scena. Mianowicie na małego spokojnie sobie chodzącego „pinczerka”, wpadł nagle olbrzymi pies z rasy „wilków”. Między psami rozpoczęła się natychmiast rozpaczliwa walka, która po niespełna minucie zakończyła się dla „pinczerka” nadzwyczaj krwawo a w końcu i śmiertelnie. Wilk bowiem formalnie zmasakrował małego psa, pozostawiając na ulicy zniekształconego ohydnie i pokrwawionego pinczerka. Jak nas informują, tym podobne wypadki zdarzają się częściej w naszym mieście, nieraz nawet nietylko na przedmieściach, ale i w samym śródmieściu. Wobec tego pożądanem byłoby, ażeby właściciele wielkich i złych psów, nakładali im na ulicę kagańce, a wzdłuż ulicy prowadzili na smyczy. Tembardziej, że niedawno jeden z takich psów, pokasał silnie małe dziecko. Gdzieś indziej (np. w Toruniu) istnieje specjalne prawo, zabraniające wogóle puszczanie psów na ulicę bez kagańca i smyczy. Tymczasem u nas psy uwijają się swobodnie, czego następstwem są wyżej opisane wypadki.

STEFANJA ADWENTOWSKA.

SYN.

Powieść.

12)

Czartyński spojrzał w szepczącą toń i nagle zwrócił się do narzeczonej półgłosem.

— Ślub nasz 11 grudnia — prawda?

Spojrzała zdziwiona.

— Tak...

— Chciałem się upewnić...

Nuną nie pojmowała narzeczonego. Czula, iż zaraz po podwieczorku miał zamiar wyjechać, ale przyjechał gościć i wyjechać nie wypadało, tembardziej, że ona umyślnie, w taki sposób postawiła kwestię, iż wyjechać nie mógł.

Podeszli do ławki, gdzie siedziały pani Bierwińska z Adamem Brylewskim. Towarzystwo zmieszało się i ruszono ku domowi w innych grupach.

Państwo Brylewscy w towarzystwie gospodyni Nury z Ostrowickim, Zbigniew z panną Stachą, a na końcu orszaku dokazywał Czartyński z Jadźką.

Patrzył na ślicznego podłotkę i śmiał się do siebie nawzajem.

— Zalóżmy się, że nie przeskoczysz przez ten rów

Jadźka parsknęła śmiechem.

— Ja? Oj, oj, ale pan napewno nie umie.

— A no, spróbujemy.

I nim się obejrzała, skreślił w boczną alejkę, odsadził się i przeskoczył rowek po dołowanych różach.

— Pan przeskoczył? — dziwiła się szczerze, — ja wysłałam, że taki „pan”, to już nie umie skakać.

— A twój wujek?

— No, wujek tak, ale wujek nie jest taki, jak pan, taki... dorosły — dokończyła, konenta z określenia.

Czartyński śmiał się.

— Czy ja już naprawdę jestem taki stary?

— Stary? eh nie, tylko... dorosły.

— A wujek nie jest dorosły?

— Nie tak bardzo,

— Ale patrz, jak już towarzystwo jest daleko, musimy je dogonić.

— Chce pan, puścimy się biegiem na wyścigi.

— A no, spróbujemy swych sił, raczej swoich nóg.

Jadzi oczy zaiskrzyły się radością.

— Ale wiesz jak? — ratował się Leon od kompromitacji — zamiast za towarzystwem, gońmy się do bramy, tu na prawo.

— Doskonale, to będzie jeszcze dalej, a przy bramie poczekamy.

Puścili się obok siebie szeroką aleją ku bramie wjazdowej. Z początku odrazu wysunął się naprzód Czartyński, a po jakimś czasie mała partnerka wzięła na ambicję, zgłębiła ręce w łokciach i zaczęła biec ze wszystkich sił, aż gołe łydki opalone błyskały w powietrzu.

Czartyński, zauważywszy, że Jadźka biegnie umie, przypomniał sobie zasadnicze przepisy biegu prawidłowego i jał lekko odbijać się od ziemi. Jadzia go doganiała. Jeszcze kilka wysiłków i stanęli przed bramą prawie jednocześnie.

— Jak pan porządnie biegnie, prawie jak wujek.

— Bardzo to szlachetne z twojej strony, że zwyciężona chwaliśz zwycięzcę.

Panienka roześmiała się.

— Nie wiem, co to ma znaczyć, co pan mówi, ale myślę, że to bardzo mądre.

Sapała trochę i szukała miejsca, gdzieby usiąść.

— Wejdz na drzewo — proponował Leon.

Spojrzała na niego badawczo.

— Czy pan się ze mną śmieje?

— Broń Boże, daję dobrą radę.

Jadźka odpowiedziała smutnie:

— Nie mogę, mama mówiła, że mam się zachowy-

wać, jak dorosła, dobrze wychowana panna, i mam taką sukienkę, co się wszędzie czepia; jakbym podarła, byłaby tragedia.

— No to siadźmy na ziemi.

— Już!

Zanim się spostrzegł, rozłożyła sukienkę, jak wachlarz i siadła na murawie, wysunawszy długie, opalone nogi w białych skarpetkach i pantofelkach. Czartyński siadł obok i zaczął po kieszeniach szukać czekolady, którą wziął, wyjeżdżając. Wogóle bardzo lubił dzieci i często obdzielał napotkane dzieciaki wiejskie słodyczkami. Z dumą wyciągnął z kieszeni grubą tabliczkę.

— Na pokrzepienie sił — proszę.

— Ale czy to wypada wziąć?

—Przesąd, — postaraj się tylko buziaka nie umorusać, to nawet nikt wiedzieć nie będzie.

Wzięła trochę zażenowana, dziękując uśmiechem. Rozwinęła i rozkładała na pół. Czartyński odtłamał sobie mały kawałek, resztę położył na kolanach panienki. Ona swoje pół tabliczki wzięła w rękę i gryzła zdrowymi zębami z apetytem. Jedząc, uśmiechali się do siebie, jak starzy znajomi. Wreszcie nagle ona zawyrokowała:

— Podobna mi się pan.

Czartyński parsknął śmiechem.

— Za czekoladę?

Jadzia zaczerwieniła się i spojrzała oburzona.

— Wcale nie.

— A za co?

— Oj, no — za... e, sama nie wiem... — nagle zwróciła się do Leona — ja pewno znów nie umiem się wyrazić „logicznie i gramatycznie”?

— Ale ja i tak doskonale zrozumiałem.

— Doprawdy? — po chwili dodała — jaka szkoda, że nie jestem pana córką, albo że pan się nie może ze mną ożenić.

(Ciąg dalszy nastąpi).

Sensacyjny proces żebraków w Łodzi.

Niezmierznie ciekawa rozprawa karna w łódzkim sądzie okręgowym. — Codzienny obrazek życiowy. — Choroba duszy i ciała. — Rozmyślnie „utrapienie” niemowlęcia. — Niskie instynkty. — Słaby organizm czy zła opieka? — Wyrok sądowy. — Owacja „towarzyszy broni”.

Jeden z licznych fragmentów życia współczesnego, opar- tego na tle nędzy materialnej i moralnej, znalazł niedawno swój epilog w łódzkim sądzie okręgowym.

Na ławie oskarżonych zasiadli małżeństwo Wacław i Wiktoria Małkowscy. Oboje żebracy: bezdzietni i bez krew- nych. Oboje tworzą parę, która na pierwszy rzut oka nie czyni specjalnie miłego wrażenia, a tembardziej nie budzi do siebie zaufania. On sparalizowany i chudy, ona na twarzy swej dźwiga piętno nędzy i upodlenia.

Małkowscy oskarżeni byli o rozmyślnie uśmiercenie czte- rtygodniowego niemowlęcia, które „z ilości” przyjęli na wła- sność od niejakiej Marianny Stach.

Zadziwiał niewątpliwie każdego powyższe słowa. Jaktóż? Czyż naprawdę w skamieniałych sercach tych najsłabszych nędzarzy, tkwiłaby jeszcze odrobina litości, która ka- zała im obarczać się dobrowolnie? Czyżby naprawdę litość i pewna szlachetność? Nie! Niestety głównym motywem był tu interes.

Chustka... poduszka... i pierzyna...

—** Podziękowanie. Zarząd Koła Ofic. Rez. w Grudzią- dzu składa niniejszem serdeczne podziękowanie za łaskawą pomoc w urządzeniu balu Ofic. Rez. dnia 1 bm. następującym osobom i firmom: Komendzie 64 p. p. oraz p. por. Ratajcz- kowi, p. Bronikowskiemu, p. Domańskiemu, p. rtm. rez. Pod- horskiemu, dyr. firmy Ziarno Pomorskie, firmom: Korzeniew- ski, Strug, Tow. Zakł. Elektr. (p. Maciejewski ul. Mickiewicza)

(—) Dr. Zwierzański, mjr. rez., sekret.

(—) Dronet, mjr. rez., prezes.

RUCH TOWARZYSTW.

—(rt) Związek Filatelistów podaje do wiadomości, że na- stępne jego zebranie zamiast w piątek 6-go lutego, odbędzie się w sobotę dnia 7-go lutego w hotelu pod Złotym Lwem o godz. 20-ej i zawiadami, że w tem posiedzeniu udział we- zmną i cudzi filateliści, dlatego liczne przybycie byłoby po- żądane. (524)

—(rt) Przypominamy niniejszem, że Walne Zebranie Cze- rownego Krzyża odbędzie się jutro, w piątek, dnia 6-go lutego o godzinie 8-mej, na sali posiedzeń Rady Miejskiej. (575).

—(rt) Walne zebranie członków Pow. Tow. Opleki nad Dziećmi odbędzie się w Grudziądzu dziś w czwartek dnia 5-go lutego o godz. 5-ej popołudniu w sali parafialnej przy farze. Wygłoszony zostanie krótki referat i sprawozdanie z wysiłki dzieci z Grudziądzu do Gdyni ubiegłego lata. (589)

Z KIN.

— Kino „OLIMPJA” wyświetla pełen humoru film z Pat- i Patachonem jako swatami oraz „Nowoczesny muszkieter” z Douglasem Fairbankem w roli głównej, razem 13 aktów. W

Za tą cenę bowiem bezdomna i równie jak jej dziecka „dobrodzieje” biedna matka, sprzedawała swoje niemowlę.

Akt oskarżenia zarzuca podświadomemu że skoro „załatwili” interes, stali się wobec dziecka wrogo usposobieni, co w re- zultacie stało się śmiertelnie dla maleństwa. Sekcja zwłok wskazy- wała na to, że krzyż śmierci nastąpił wskutek nieodpo- wiedniego odżywiania młodego organizmu, jednakowoż mógł również zająć fakt uduszenia.

Pomimo obciążających Małkowskich zeznań biednej mat- ki, całego szeregu świadków oraz oskarżenia prokuratura, który żądał kary śmierci, obrońcy żebraków przypisali śmierć dziecka jego wadliwemu organizmowi, prosząc równocześnie o wyrok uniewinniający.

Sąd po dłuższej naradzie przychylił się do wniosku obroń- ców i oskarżonych uniewinnił.

Niezwykle ciekawym i charakterystycznym był moment opuszczenia sali sądowej przez pod sądnych. Licznie zgroma- dzeni w sali i na korytarzach najrozmaitsi żebracy i włóczęgi urządzili Małkowskim niemal owację, akcentując w ten spo- sób swą ideową i „zawodową” z nimi łączność.

niedziele o godz. 2-ej przedstawienie dla dzieci i młodzieży.

— Kino „APOLLO” wyświetla tylko 3 dni wyjątkowy pro- gram i to 1. „Ponad życiem”, 2. Czego oczy nie widzą, 3. Światne Variete.

Z srebrnego ekranu.

„Dziesięcioro przykazań”.

Rwaca wartkim potokiem ku coraz lepszemu udoskonal- niu się sztuka kinematograficzna, posiada w filmie p. t.: „Dzie- sięcioro przykazań” prawdziwe arcydzieło. Na pierwszy rzut oka wybijają się: reżyseria i dekoracje. Reżyseria jest praw- dziwie mistrzowska. Operowanie tak tłumami, jak i jednost- kami jest nadzwyczajne. Tłum ten żyje, krzyczy, cierpi, prze- klina, odaje się dzikim płasom przed złotym ciałem, by za chwilę kajać się w pokorze przed potężnym Bogiem Izraela. Przejdzie przez Morze Czerwone oraz fragment zalania wojsk faraonowych pozostawiają nigdy nie zapomniane wrażenia. Barwna kawałka zastępów egipskich oraz cudowne wnę- trza pałacu Faraona stanowią ostatni krzyk tła i dekoracji. Film powyższy dzieli się na dwie części. Pierwsza t. zw. e- poka egipska wyświetlana obecnie — zajmuje się znaną wszy- stkim genezą dziesięciorga przykazań na tle przesładowań ży- dów i ich wyjścia z Egiptu. Interpretacja roli Mojżesza — tak w grze jak i w charakterystyce jest bardzo dobra. Druga część — t. zw. epoka współczesna (wyświetlana będzie w przyszłym tygodniu) — snuje przekroczenia ludzkości prze- ciwko dziesięciorgu przykazań. Dyrekcyj kina „Orzeł” należa- łoby się słowa uznania. Jedynie należałoby muzykę jeszcze bar- dziej sumiennie, dostosować do poszczególnych fragmentów obrazu.

Sprawy społeczno-gospodarcze.

Z działalności Grudziązko - Starogardzkiej Izby Przemysłowo Handlowej.

W dn. 19 i 20 b. m. odbyły się posiedzenia Komisji Połączonej i Wydziału, na których m. i. z ważniejszych punktów porządku dziennego rozpatrywano i załatwio- no:

- wnioski co do nowelizacji podatku przemysł- owego,
- sprawę nawiązania stosunków handlowych z Bra- zylją,
- sprawy rewizji traktatów handlowych z Włocha- mi i Austrią, oraz zawarcia traktatu handlowego z Hiszpanją,
- sprawę ujednolnienia taryfy towarowej na przewóz węgla do miejscowości, położonych w rozmaitych odległościach od zagł. węglowego, z zastosowaniem w miarę zwiększania się odleg- łości pewnych zniżek procentowych; rozciągnię- cia taryfy celnej na eksportowane wyroby że- lazne w celu umożliwienia konkurencji tychże na rynkach zagranicznych, oraz zastosowanie jej względem surowców,
- sprawę powołania do życia komisji odwoławczych przy miejscowych urzędach celnych celem uspra- wnienia załatwienia reklamacji,

sprawę udzielania kredytów celnych importe- rom, wreszcie sprawę założenia składów wolnocłowych w miastach portowych Pomorza.

W sprawie ostatniej Izba podjęła odpowiednią już akcję w kierunku: interesowania tutejszych sfer gospodarczych.

Prawo do uzyskania przydziału odpędu spirytusu z rezerw odpędowych przysługuje w myśl ostatniego rozporządzenia gorzelniom rolniczym, zniszczonym wskutek wojny do dnia 1 sierpnia 1914 r., jakoteż gor- zelniom nowopowstałym i odbudowującym się. Gor- zelnie powyższe mogą starać się o uzyskanie dodat- kowego zezwolenia na odpęd spirytusu w gorzelniach innych właścicieli, jednak znajdujących się w odległości nie dalszej jak 15 km. i to pod warunkiem, że w tych gorzelniach przerobią ze swojego gospodarstwa taką ilość ziemniaków, jaką im potrzeba do wykorzystania dodatkowego prawa odpędu. Wysokość prawa odpędu zostaje określona przez Ministerstwo Skarbu na wnio- sek Izby Skarbowych, do których petencji winni złożyć podanie, z dołączeniem dowodów stwierdzających, że gorzelnia została zniszczona po 1 sierpnia 1914 r., od- ległość gorzelni, w której ma być dokonany odpęd, że posiada z własnego gospodarstwa potrzebną do odpędu ilość ziemniaków, wreszcie zgodę właściciela gorzelni,

w której ma być dokonany odpęd. Termin składania podań ustalono do końca miesiąca stycznia 1925 r.

Podatek przemysłowy za II. półrocze 1924 r.

Wyjaśniamy, że kupcy I. i II. kategorii, oraz prze- mysłowcy od I. do V. klasy we własnym interesie winni złożyć w ciągu stycznia 1925 r. zeznanie o obrocie za II. półrocze 1924 r., ponieważ w razie przekroczenia termi- nu o składaniu zeznań, płatnicy tracą prawo do odwoła- nia przeciw wymierzonym podatkowi.

Warunki sprzedaży surowca w lasach państwowych. Podajemy do wiadomości, że przy subkomisjach, licy- tacjach w lasach państwowych Województwa zachodnich udziela się następujących kredytów:

- odroczenie terminu płatności sum dotychczas za- kredytowanych w sposób następujący:
 - 25% — kredytowanej należności — 1. 12. 24 r.
 - 25% — kredytowanej należności — 25. 12. 24 r.
 - 25% — kredytowanej należności — 1. 4. 25 r.

Kredytowanie należności za sprzedany surowiec w roku gospodarczym 1924/25 odbywa się na następują- cych warunkach:

- 20% ceny kupna uiszcza się przy nabyciu su- rowca,
- 30% ceny kupna 1. 7. 25 r. i pozostałe
- 50% ceny kupna 1. 11. 25 r.

Odróżnianie pojęć: agent handlowy i podróżujący (wojażer). Ponieważ często wydarza się, że na skutek pomieszczenia pojęcia handlu domokrajnego i procedury uprawianego przez agentów handlowych i wojażerów, żąda się od ostatnich przedłożenia niebłaśmiwego doku- mentu, wyjaśniamy, że kto poza obrebrą gminy swoje miejsca zamieszkania sprzedaje towary, szuka zamó- wień na towary, lub kupuje je u innych osób, aniżeli u kupców oferuje świadczenia przemysłowe, bez posiada- nia stałej siedziby przemysłowej — winien posiadać patent na handel domokrajny. Osoby, posiadające przedsiębiorstwo, lub ich wojażerowie, którzy szukają zamówień lub kupują towary, poza obrebrą gminy swoje- jiej siedziby, celem zbierania zamówień, winni posiadać karty legitymacyjne, jednak przy wykonywaniu powyż- szego procedury mogą posiadać przy sobie jedynie prób- ki towarów, a nie towary; towary zaś zakupione mogą tylko bezpośrednio przewozić do miejsca siedziby przed- siębiorstwa, skąd może odbywać się ich dalsza odsprze- daż. Ponieważ w innych dzielnicach Polski ustawodaw- stwo przemysłowe nie zna kart legitymacyjnych — wystarczy dla osób z byłego zaboru rosyjskiego, posia- dających teraz swe przedsiębiorstwo do wykonywania procedury na tutejszym obszarze, wykazanie się uwierzytel- nionym odpisem świadectwa przemysłowego, a dla ich agentów — także odpis poświadczony przez władzę ad- ministracyjną, że agenci ci pozostają w służbowych sto- sunkach z daną firmą.

Warunki przedłużenia prawa pobytu dla fachowców

zagranicznych. Wyjaśniamy, że firmy przemysłowe, które uzyskały swego czasu wizę dla przyjazdu z za- granicy fachowców, pragnąc obecnie uzyskać przedłu- żenia prawa pobytu w Polsce tych osób, winne są za odpowiednie zaopiniowaniem przez Izbę P.-H. wnio- skami zwracać się do Województwa przez Starostwo.

Wezwanie do składania ofert. Okręgowy Zakład Mundurowy Poznań, ul. Patrona Jackowskiego 22, sprzeda w dniu 25. II. 25 r. o godz. 9 droga nieogranic-zonego przetargu pisemnego najwięcej oferującemu: cholewki do trzewików, cholewy dla jeńców z płótna, plecaki zużyte, szmaty, odpadki mieszane, szmatki ju- towne, kożuchowe, szpulki drewniane do nici, podkówek galon srebrny, buty, śniegowce, kalosze wartownicze etc. Reflektanci winni złożyć odstemplowane oferty na całą ilość wyżej podanych sprzętów do dnia 25 lutego br. Szczegóły w tut. Izbie.

Wystawy i Targi. W Łożaninie w czasie od 27. 6. do 12. 12. 25 r. odbędzie się Międzynarodowe Targi Pro- duktów Kolonialnych i Egzotyycznych.

Różne. Przedsiębiorstwo wydawniczo-kartograficz- ne we Lwowie przystępuje do druku mapy przemysło- wej Polski, która zawierać będzie miejscowości posła- dające zakłady przemysłowe, z uwzględnieniem 6 kate- gorji przemysłu: górnictwo, przemysł metalowy, chemi- czny, drzewny, spożywczy i tkacki wraz z placyfikacją przemysłu co do jego rozmiarów.

Do przejścia w tut. Izbie są:

- Oferta firmy śląskiej na zbycie beczek z drzewa miękkiego o rozmaitych wymiarach do pakowa- nia różnych produktów chemicznych.
- Broszura „Einzelhandel und Elektro-Industrie”.
- Dekret władz argentyńskich w sprawie reglame- ntacji wywozu i przywozu do Argentyny (w tłó- maczeniu polskim).
- Raport Kons. Rzp. w Turcji o sytuacji gospodar- czej w końcu roku 1924.
- Raport Kons. Rzp. w Rumunii o sytuacji gosp. w Rumunii.
- Sprawozdanie o sytuacji gospodarczej w Rosji za IV. kwartał 24 r., zawierające statystyczne dane.
- Oferta nowo-powstałej firmy automobili pod Ber- linem.
- Wykaz poufny firm niemieckich, względem któ- rych należy stosować daleko posuniętą ostroż- ność przy zawieraniu transakcji oraz przy udzie- lanu zaliczek na towary.

Do każdego zapytania, skierowanego do tut. Izby, należy dołączyć opłaconą kopertę na odpowiedź, o ile zapytanie to nie pochodzi od zarejestrowanych w tut. obwodzie przemysłowców i kupców.

Grudziądz, dnia 30 stycznia 1925 r.

Izba Przemysłowo-Handl. Grudziązko-Starogardzka.

O bocznice kolejową do portu i do fabryki Herzfeld i Victorius. W tych dniach odbyło się w lokalu Izby Przemysłowo-Handlowej Grudziązko-Starogardz- kiej zebranie sfer zainteresowanych w sprawie realiza- cji projektu budowy bocznicy kolejowej, mającej prze- biegać od dworca kolejowego przez port Schulza na Wi- śle aż do wylotu ulicy 3-go Maja i łączący obiekty fabry- czne Schulza, Tow. „Herzfeld i Victorius” oraz młyny f. Rosanowskiego.

Zebranie zagal w zastępstwie Prezesa Dyrektor Izby p. H. Krupski, zwracając uwagę, że zrealizowanie tego projektu, zainicjowanego przez firmę Herzfeld i Victorius, leży nie tylko w interesie trzech rzeczonych przedsiębiorstw, lecz także ma pierwszorzędne znacze- nie tak dla rozwoju miasta Grudziądza i jego portu wi- ślańskiego, jakoteż dla ożywienia żeglugi na Wiśle, o- raz wogóle dla wykorzystania drogi wodnej na potrzeby przemysłu i handlu.

Po wyczerpującym referacie Dyrektora firmy Herz- feld i Victorius p. inż. Z. Jagodzińskiego, który także z punktu widzenia kalkulacji kupieckiej przedstawił po- wyższy projekt jako celowy i zyskowny, zebrani pp. wice-dyrektor Kolei Państw. w Gdańsku p. A. Glass, reprezentant miasta Grudziądza p. Stołowski; pp. Schulz, Rosanowski, Meyer, Stanek oświadczyli się za podjęciem kroków celem jaknajszybszego ujęcia tej spra- wy.

W tym celu wybrano Komitet, w skład którego we- szli z ramienia Izby: Dyrektor p. H. Krupski, delegat Magistratu m. Grudziądza; pp. Jagodziński, Schulz i Ro- sanowski, wreszcie reprezentant sfer handlowych oraz tych przemysłów, leżących w powiecie, w szczególno- ści cukrowni, które mają specjalne zainteresowanie. Ja- ko rzeczoznawca powołany został do Komitetu także zastępca urzędu ruchu stacji kolejowej w Grudziądzu.

Rzecz Komitetu będzie w pierwszym rzędzie zale- cie się sporządzeniem szkiców i kosztorysów projekto- wanej budowy; dalej ukończeniem ostatecznego to- warzystwa, w końcu poczynieniem zabiegów w celu u- zyskania długoterminowych kredytów.

Ze względu na ogólne ekonomiczne znaczenie w mowie będącego projektu, który już za czasów niemiec- kich bliski był zrealizowaniu, zebrani wyrazili nadzieję, że znajdują dla swych zamierzeń daleko idące poparcie sfer rządowych oraz Magistratu miasta Grudziądza. To- warzystwa żeglugi na Wiśle w Warszawie i zaintereso- wanych kół przemysłowo-handlowych.

Giełda pieniężna.

Warszawa dnia 4 lutego 1925.

Dolary Stanów Zjedn.	5.17	st
Płorony holenderskie	209	02
Franki belgijskie	26	79
Franki francuskie	28	05
Franki szwajcarskie	99	97
Funtki angielskie	24	52
Korony austriackie	7	29
Korony czeskie	15	32
Liry włoskie	21	57
Korony norweskje		
Korony dunkskie		
Korony szwedzkie		

DRUKARNIA POMORSKA T. A. W GRUDZIĄDZU.

Redaktor odpowiedzialny: Józef Kisielewski.

Kino Orzeł Variete

Początek codziennie
o godz. 6-tej i 8-mej
w niedzielę o godz.
4-tej, 6-tej i 8-mej

Dziś Premjera! W czwartek dnia 5 bm.: Dziś Premjera! Dziesięcioro Przykazań

reżyserja: Cecil B. De Mille.

Epoka Pierwsza biblijna oparta jest na Niewoli synów Izraela w Egipcie, Wyzwolenie, przejście przez morze Czerwone, nadanie Hebrajcom tekstu „Dziesięcioro Przykazań” i na momencie tańca wokół Złotego Cielca. — Tendor Roberts w roli Mojżesza.

Nie Kradnij!!

Nie Cudzołóż!!

Nie Zabijaj!!

Jestto najdonioślejsze, najwęższe wydarzenie na ekranie od czasu powstania kina.
Poraz pierwszy w Grudziądku wyświetla się obraz po większej części w kolorach natury.

Nadprogram: »Król Śmiechu Harold Lloyd« w 4-ach aktach. Nadprogram:

VARIETE: Ralph Stone, wszechświatowej sławy artysta. VARIETE:

W piątek, dnia 6-go lutego br. o godzinie 4-tej specjalne przedstawienie dla dzieci.

582

Dnia 4 bm. podobno się Panu Bogu za-
brać do Siebie naszą najukochańszą córeczkę
i siostrzyczkę 8 p.

MELANJE

w 7 wiosnie życia, o czym donoszą w ciężkim
smutku pogrzebie

BODZICE

Józef Mroziak-Głuszczyński
wraz z żoną i dziećmi.

Grudziądz, da. 5 lutego 1925 r. 585

Pogrzeb odbędzie się w sobotę, dn. 7 bm. o go-
dzinie 8 popołudniu z domu żałoby ul. Forteczna 8
Osobnych wiadomości nie wysłać

Sliczna okolica!

Sale ogrzewane!

Piękne i zdrowe górskie położenie

Strzemięcina

uroczo położonego nad Wisłą, 10 minut spa-
ceru od końcowego przystanku tramwaju
ul. Chełmińskiej, z zupełnie odnowioną
wspaniałą restauracją

stać się winno ulubionym miejscem wycieczkowem.

Począwszy od niedzieli, dnia 8 lutego b. r.

w każdą niedzielę koncert

18 p. Ułanów

przy doskonałej kawie, pierwszorzędnej
kuchni, wyborze trunków i pieczywa.

W sali tanecznej gustowna dekoracja.

Tanie ceny!

Miły lokal towarzyski!

Stojąc do usług P. T. Publiczności, kreślę się z szacunkiem

577

KONSTANTY RYBACZEWSKI.

Cukier mialki. funt 57 gr

Smalec prawdziwy amerykań. funt 1.30 zł

oraz wszelkie

Towary kolonialne

po nadzwyczaj tanich cenach poleca

Karol Ruth - Grudziądz

narożnik Placu 23-go Stycznia 581

4 pokojowe mieszkanie

pokoik dla służącej bez
opłacania czynszu, oddam

2000 lub 1500 zł

bez procentu na 1 1/2 roku.

Zgłoszenia do Głosu Po-
morskiego pod nr. 527

Młody osłowiek z lepszym
wykształceniem szkolnym
(3 klasy) poszukuje

posady

jako elaw w banku lub
innym biurze Zgłoszenia
do Głosu Pom. pod nr. 581.

Uczniwa służąca

potrzebna natychmiast

Diuga 6, I. (534)

Biegła

służąca

do porządku w domu i na-
jąca się doskonale na ku-
chini. potrzebna natychm.
Zgłoszenia od 10-12 przedp.
Mickiewicza 12. I

Ożenki

Kawaler

30 lat liczący, posiada-
jący większą gotówkę,
poszukuje

panny

od 18 do 25 lat, posiada-
jącej mniejsze lub więk-
sze gospodarstwo. Łask-
złoszenia do Głosu Po-
morskiego pod nr. 530

Różne

Poszukuje pożyczki
150 złotych

na weksel. Daje wysoki
proc. Oferty do Głosu
Pomorskiego pod nr. 546

Baczność!

Fotografie

paszportowe

w pół godziny

Zakład fotograficzny,

374 3-go Maja 10.

Oglašzajcie

w Głosie

Pomorskim

Licytacja sądowa.

W sobotę, dnia 7 lutego 1925 r.
o godzinie 12-tej w południe, sprzedawac będą
za natychmiastową zapłatą

8 krowy

na majątku Fryderyka Schulza w Zielnowie
pow. Grudziądz (583)

Jaranowski, komornik sądowy

KINO »OLIMPIA«

Chełmińska 20

do niedzieli 8 lutego włącznie

wyświetla w. elki program

Umbieńczy publi osności

I. Pat i Patachon

w prawybornaj 6-ciu akt
farsie n. t. Pat i Pata-
chon w roli swatów.

II. Największy bohater amerykańskiego

ekranu Douglas Fairbanks w doskona-
łej kina sztuce pod tytułem

Nowoczesny Muszkieter

Razem 12 aktów.

Początek przedś awień o godz. 6 i 8,

zas w niedzielę o godz. 4, 6 i 8.

W niedzielę o godz. 2 popoł. Wie wie

Przedstaw dla dzieci z Pat i Patachon

Uwaga: Karty i bilety wojnego

wstępu w niedzielę nieważne.

Donoszę P. T. Publiczności, że otwieram
w ubikacjach „ELIZJUM”

Kawiarnię

i wydaję smaczne obfite obiady i ko-
lacje o każdej porze dnia po 70 gr, prosząc o
poparcie mego przedsięwstwa. 536

Z poważaniem Strawiński.

Kopalnia złota!!!

Świetnie zaprowadzony w
najkorzystniejszym położeniu

Skład bławatów

natychm ast do oddania z towarem lub bez
i całkowitem urządzeniem. — Oferty do
Eksp. Głosu Pomorskiego pod nr. 547.

TIWOLA.

Polecam moje ubikacje oraz salę do
wszelkiego rodzaju zabaw, koncertów
i zebrań.

Z poważaniem

J. Engl.

Buty angielskie

na pp oficerów 505

oraz obuwie wszelkiego rodzaju

wykonywane solidnie i po cenach przystępnych

Marjan Rogulski

Uwaga: Grudziądz, Plac 23 Stycznia nr. 17.

Plac 23 Stycznia nr. 23. Jakobsen.

ZERY

plomby od 2,- zł

począwszy w pierwszo-

na odpłatą rądnem wykonaniu.

POLECAM

Konserwy jarzyn.

groselek jarzynowy
groselek z marchewką
jarzyna mleszana
fasola krajana
pomidory

Konserwy owocowe

ananas
truskawki
czereśnie
renklody
śliwki
owoc mleszany

Grzyby marynow.

Mixed pickles

konserwy rybne
sardynki franc. i por-
tugalskie
małżysy delikatesowe

różne gatunki

serów

wszelkie gatunki

konfiter i jam

towary kolonialne

po najniższych cenach

A.W. Śniewski,

Grudziądz, ul. Stara 15,

576 TELEFON 233.

Sprzedaje

DOM

z obszernymi szopami i spi-
chrami do tego z morgi
rol i 30 morg dzierz. nade-
jęcy się na handel bydłem.
jest przy wpłacie 1000 zł

do sprzedania.

Zgłoszenia uprasza 548

Gniot, Wejherowo,

ul. Hallera

Szczapy

sosnowe

za metr 13 zł poleca

majątek Gubiny,

pow. Grudziądz. 528

Skład

obuwia

z towarem lub bez, na-
tychm ast do odstąpienia.

Wiadomość, Kijewski.

Toruńska 14. (547)

Mała pierzyna

na sprzedaż

Kwiatowa 11, podw. n. 1.

10-te Wschodnio-Europejskie Targi w Królewcu

15-18 lutego 1925 r.

Największy rynek towarowy
Wschodniej Europy!!

Przeszło 2500 wystawców
wszelkich branż.

Informacji udziela Przedstawiciel
na Grudziądz: Arnold Kriedte
Mickiewicza 3, Księgarnia
i skład nut.

Skład Parcela

w ogródkach Schiebers
z drzewami owocow.

do odstąpienia.

Toruńska 9, I na 1.

Oferty do Głosu Po-
morskiego pod nr. 533

Różne meble

używane, dobrze utrzy-
mane bardzo tanio na

Sprzedaż Półg, Bracka 6/8

Pokój

umebl.

dla 2 osób natychmiast

lub 15 bm. do wynajęcia

Nadgórna 13, I ptr lewo

537

Umieblowany pokój

z kuchnią 538

jest do wynajęcia

Plac Przemowy nr. 2

537

Poszukuję mieszkania

2-4 pokojow.

Zgłoszenia uprasza

Filcek, Kościuszki 5, I I.

KINO APOLLO

Wyjątkowy program!

Premjera:

(585)

Ponad życiem

z Justyną Johnstone.

Czego oczy nie widzą

wspaniała dramat w 5 aktach.

3. VARIETE

Tylko 3 dni.